

РЕШЕНИЕ

№ 5974

гр. София, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 06.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6108** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Н. Ю. Р., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., срещу Решение № 6716 от 16.6.2022 г. издадено от Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което е отхвърлена молбата на оспорващия за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението поради неправилно приложение на закона и съществени процесуални нарушения. Подробни съображения, излага в депозираната жалба.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представява се от адв. К., който моли жалбата да бъде уважена.

Ответникът – Заместник-председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Д. Д., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Цветослав Вергов, който излага становище за неоснователност на депозираната жалба и моли съда да я отхвърли.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата

доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано с молба за предоставяне на международна закрила с рег. № 149/29.10.2021 г., в която заявява, че границата с Република България преминал нелегално през месец октомври 2021 г., след което бил регистриран в РПЦ - Баня, [община]. Според думите му там бил предупреден от сирийци, че в Република България няма да получи закрила и затова взел решение да напусне страната. Според думите му той напуснал Република България нелегално за Румъния, след което се отправил за Германия. През месец декември 2021 г. иракският гражданин е върнат от Германия обратно в Република България. Чужденецът е посочил, че причината да напусне Република България, е желанието му да се установи във Великобритания, с мотив, че там дъблинският регламент нямал обхват.

В хода на административното производство е приета Справка с вх. № МД-172/16.3.2022 г., която е подробно обсъдена от административния орган в издадения от него акт /л. 18 - 23/.

В тази връзка е постановено Решение № 6716 от 16.6.2022 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, на кандидата е отказано предоставяне на статут. Административният орган е изложил мотиви за липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9, ал.1 от ЗУБ. Изтъкнато е, че чужденецът не е обосновал наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона. Обсъдена е обстановката в И., но е прието, че те не дават основание за опасения от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от надлежно лице и при наличието на правен интерес от оспорване на акта.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – Заместник-председателят на агенцията, съгласно представена по делото Заповед № 03-15/3.5.2022 г., издадена на основание чл. 52 от ЗУБ, издадена от Председател на ДАБ при МС, с която на Заместник-председателя са делегирани правомощията по чл.48, ал.1, т. 1 и чл.48, ал.1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗУБ.При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон.В процедурата не са нарушени чл.75, ал.2, изр.1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл.9, ал.1, т. 3 от ЗУБ.При издаването на акта е спазена предвидената в закона форма, изложени са мотиви от фактическа и правна страна.

Съгласно разпоредбата на чл.1а, ал.2 от ЗУБ, международната закрила включва предоставянето на статут на бежанец или на хуманитарен статут. Чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, определя предпоставките, при наличието, на които може и следва да се предостави статут на бежанец, а именно "Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея". Предпоставките включват: основателни опасения от преследване въз основа на някои

от признаците – раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група; въз основа на това да се намира извън държавата си по произход и най-накрая да не може или да не желае да се ползва от закрилата на държавата по произход.

Разпоредбата на чл. 9 от ЗУБ, определя предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, а именно "Хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец" и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Във връзка с така посоченото и във връзка със събраните по делото доказателства, включително изнесената лична история на жалбоподателя при направеното от него интервю, настоящият съдебен състав намира, че административният орган законосъобразно е достигнал до извода за липса на предпоставките за предоставянето на статут на бежанец и за предоставянето на хуманитарен статут.

Съдът, намира, че не са налице материалноправните предпоставки по чл. 8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец по отношение на жалбоподателя, тъй като изнесените от него факти не обосновават основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. В проведеното интервю, както и от събраните доказателства не се установява да е имало конкретна заплаха и той да е бил преследван. Още повече, че самият жалбоподател изрично посочва, че лично не е бил преследван въз основа на някои и от посочените признаци и в частност по признак религия.

В хода на административното производство са обсъдени подробно изложените от молителя факти и обстоятелства.

Изложените твърдения от страна на търсещия закрила, са непоследователни противоречиви и неправдоподобни. Както е видно по време на регистрирането му в ДАБ -МС на 29.10.2021 г., изрично посочил, че неговата религиозна принадлежност е мюсюлмани и както е видно с подписа си под регистрационния лист е удостоверил истинността на записаните в него данни. След приемането му обратно в Република България, заявил, че е християнин и след като е попитан защо не посочил тази си религиозна принадлежност още при регистрирането му в ДАБ, той е заявил, че се страхувал от афганистанците в РПЦ – Баня. Това не следва да бъде прието за логично, предвид обстоятелството, че той се е намирал в християнска страна и при негово изрично желание, той е нямало да бъде настанен в стая с мюсюлмани. Дори при повторното му настаняване в РПЦ - О. купел, отново не е изявил такова желание и е бил настанен отново с мюсюлмани в една стая. Относно твърденията му, че в И. бил приел католицизма също не следва да се кредитират. След като е запитан, защо точно католицизма е избрал за своя нова религия, той е посочил, че в него имало нещо различно от другите течения в християнството. Твърдение което би следвало да предполага, че молителят е наясно с какво точно католицизма е по-различен и защо точно това течение го е привлякло. Но както е видно от думите му, записани в интервю от 21.2.2022 г., той изрично е посочил, че не е наясно с кое католицизма е по-различен. Като причина за това Н. Ю. Р. е заявил, че в И. не бил посещавал църкви

и затова не знаел тези неща. Както е видно, той е посочил, че в И. е посещавал църкви и именно така /според думите му/ той е бил разкрит от приятеля си, че е приел християнството. Не е последователен и по отношение на навлизането му в християнското учение. В горещитираното интервю той посочва, че в Германия се бил сдобил с Библия на кюрдски език, но още не я бил започнал да я чете, след това в същото интервю, той е посочил че вече я е четял. Но както е видно от дадените от негова страна отговори на въпроси за основните неща в християнството, то Н. Ю. Р. най-вероятно никога не е имал досег с духовна литература и духовни лица. Попитан как се казва празника на който е роден И. Х., става ясно че той не знае името му и го е описал като: „Три дни преди Нова година има един празник, той е 3 - 4 дни преди Нова година." Неправдоподобното тук е, че знае кога настъпва християнската Нова година, но не е наясно как се казва и кога настъпва един от най-големите християнски празници. В хода на проведеното интервю са установени и други неправдоподобни твърдения показващи, пълната необоснованост на подадената молба за закрила, ката на въпрос какво знае за католицизма, молителят е заявил, че И. Х. имал дванадесет ученика и един от тях се казвал С. и само той бил католик. Изхождайки от логическите му съждения, останалите ученици не са били католици и следователно не са били християни. Обстойният анализ на мотивите на кандидата показва, че знанията му относно християнството са непоследователни, неправдоподобни и повърхностни. Видно е, че е той е успял да се „подготви" за интервюто, като е събрал отделна информация за християнството, но както е посочено и по-горе липсва каквато й да е последователност и елементарна задълбоченост на неговите познания. Това заключение се потвърждава и от факта, че когато е напуснал И., крайната цел на чужденеца е не била да достигне първата страна в която може да подаде молба за закрила, а точно определена страна, в случая Великобритания. Както е видно от думите му изборът на тази страна не е продиктуван от възможността да получи закрила, а от факта, че Великобритания е напуснала Европейският съюз и кандидатът е разбрал, че там не се прилага регламента „Д.". Всички констатирани противоречия и нелогични твърдения не биха могли да бъдат приети за неволни грешки, тъй като те не касаят определени дати, чието разминаване би могло да бъде допуснато предвид отдалечеността им във времето. Същите сочат за съзнателно дадени неверни данни, целящи доказване на значими за ЗУБ обстоятелства.

От така направени изявления на чужденеца, може да се направи извод, че причината за напускането на страната му е намирането на по-добър живот, а не търсената закрила. Макар да твърди, че е имал проблеми в страната си по произход заради промяната на религията си, от анализът на твърденията му е видно, че такава промяна не е имало и следователно твърденията му за преследване по религиозни причини в И. не се кредитират. Твърденията за приемане на християнството очевидно целят да бъде обоснована подадената молба за закрила в Република България и не отговарят на обективната истина.

От анализа на фактичката обстановка и изявленията му по време на интервюта са установяват непоследователност и противоречия в бежанската му история, което я дискредитират. Може да се приеме, че действителния мотив за напускането на неговата родина е стремежът му да достигне Великобритания, където да се установи. Така заявените причини за напускането на страната му не попадат в обхвата на ЗУБ за предоставяне на международна закрила.

Наличието на всичко изложено – установените противоречия в хода на интервюта и

в хода на съдебното производство, както и с оглед представените доказателства водят до основателно съмнение, че изложеното от жалбоподателя, е посочено само и единствено с цел обслужване на защитната му теза и получаването на статут на бежанец. Настоящият съдебен състав намира, че не са изложени убедителни факти, които да навеждат наличие на заплахата за физически насилие. Няма данни спрямо него да е упражнявано такова. Твърденията му не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване.

По така изложените съображения, правилен и законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец.

В тази връзка, Съдът намира, че по отношение на жалбоподателя не са налице предпоставките и причини същият да се завърне в страната си по произход с оглед на характера на посочените причини, посочени в чл. 8, ал.1 от ЗУБ, въз основа на които да се представи статут на бежанец. Не се установява жалбоподателят да е бил обект на преследване от някой от субектите по чл. 8, ал.3 от ЗУБ, както и по отношение на него да е извършено някое от действията по преследване, съобразно чл.8, ал.5 от ЗУБ. Поради изложеното, настоящият съдебен състав намира, че е законосъобразна преценката на административния орган за липсата на основания за предоставянето на статут на бежанец.

Относно хуманитарния статут:

Съдът намира, че не са налице материалноправните предпоставки за предоставянето на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1 ЗУБ.

Не са установява, той да е бил принуден да напусне И. поради това, че там е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция. Липсват категорични доказателства, за наличие на конкретна заплахата за живота, сигурността и свободата му, както и за опасност от наказание изтезание или други форми на нечовешко и унижително отношение.

Съгласно посоченото решение на СЕС, чл.15, б. в) от Директивата във вр. с чл. 2, б. д) от същата трябва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В случая не съществуват такива сериозни и потвърдени основания.

Съгласно чл. 9, ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде

доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Бежанската история на чужденеца не е подкрепена от доказателства в този смисъл. За него не съществуват законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал. 1 т. 1-2 от ЗУБ.

Въпреки неустановяването на тежки и лични заплахи спрямо търсеция закрила, случаят следва да бъде разгледан и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Предпоставките на посочената законова разпоредба и предвид тълкуването на чл. 15, б. „в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г., изискват заплахите срещу живота или личността на цивилно лице да бъдат разгледани в по - широк план, а именно при една обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт".

В нормата на чл. 75, ал.2, изр.1 ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави.Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 АПК решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна.

В материал на Американския университет в К. се посочва, че ситуацията със сигурността в К. - по-специално в Д. - е мирна, спокойна и значително различаваща се от ситуацията в останалата част на И.. Това е в пълен контраст с картината, изобразявана от чуждестранни медии, неточно представящи К. като опасно и беззаконно място. Напротив, К. разполага с голяма и развита армия, наречена „П.", и със собствена полиция и сили за сигурност, за да защити своите нови и стари жители. Д. приема стотици международни неправителствени организации и чуждестранни инвеститори и продължава да вижда своя туристически разцвет сред притока от чуждестранни туристи. За да се поддържа високо ниво на сигурност и да се защити мира в Иракски К., по границите и покрайнините на градовете са разположени редовни контролно-пропускателни пунктове.

От приложената по преписката информация е видно, че към момента на издаване на решението на административния орган, а и към момента на постановяването на ностящия съдебен акт обстановката в И. не може да се определи като въоръжен конфликт. В действителност сблъсъците с „Ислямска държава" и извършените атентати имат спорадичен и локален характер. В приложената по преписката справка не е налице информация, която да сочи за влошаване на обстановката в И., достигаща границите на безогледно насилие, породено от въоръжен конфликт или от неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжени групировки, напротив районът от който идва молителят /Иракски К./ е описван като мирен и спокоен. Вземайки се предвид събраната по преписката информация може да се направи единственият възможен извод, а именно, че е цялостната оценка на ситуацията в страната въз основа на общоприетите

критерии и дефиниции не позволява тя да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт. Поради това не следва да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си на произход, чужденецът би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал.1 ЗУБ, е датата, когато Съдът се произнася по случая. В тази връзка е представена актуална справка за ситуацията в Република И.. Видно от същата е, че положението там не може да се приравни на ситуация на безогледно насилие. Следователно са законосъобразни изводите на административния орган, че по отношение на жалбоподателя не се установява наличие на предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут и правилно такъв му е отказан.

И не на последно място, Съдът намира, че липсват и предпоставките за прилагане на принципа "забрана за връщане" по чл.4, ал. 3 от ЗУБ, а именно, че "Чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание". Това е така, тъй като от събраните доказателства не се установява живота или свободата на жалбоподателя да е бил застрашен по някои от признаците, посочени в тази разпоредба. Освен това към настоящия момент не се твърдят проблеми с властите в страната по произход и гражданство, не се посочва и да е бил заплашван по какъвто и да е начин в тази насока.

Предвид изложеното, съдът приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, като са спазени административно-производствените правила и в съответствие с материалния закон.

Относно искането на жалбоподателя за присъждането на разноски –адвокатско възнаграждение, то наличието на специалната норма на чл. 92 от ЗУБ прави неоснователно това искане. Видно от същата в производствата по ЗУБ няма държавни такси и не се заплащат други разноски с изключение на разноски за експертизи. Следователно - не се заплащат разноски за преводач, свидетели, както и направени разноски за адвокатско възнаграждение, съответно не се присъждат такива.

Така мотивиран, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Ю. Р., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 6716 от 16.6.2022 г. издадено от Заместник-председател на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отхвърлена молбата на

оспорващия за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: